

Nu har Lovforslaget ganske vist Bestemmelser, hvorefter der gøres det Fremskridt, at naar Manden bliver umyndiggjort, skal Hustruen, hvis hun er fuldmyndig, have en Medbestyrelsesret over Fællesformuen. Men her forekommer det mig, at Lovforslaget skulde gaa noget videre. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 6te Valgkreds (Alberti) gjorde vist det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Sv. Høgsbro) nogen Uret med Hensyn til, hvad den ærede første Taler skulde have krævet her. Jeg forstod ikke den ærede første Taler saaledes, at han skulde have krævet, at Hustruen ogsaa skulde være Bestyrer af Mandens Særeje. Det tror jeg ikke, at det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds krævede. Hvis det Krav, som blev fremsat af det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds, kun gaar ud paa, at Hustruen skulde være Enebestyrer af det fælles, da forekommer det mig, at det er fuldt berettiget. Mod Gennemførelse deraf vilde der vist ikke kunne rejses enten principielle eller praktiske Indvendinger. Den bestaaende Lovgivnings Hovedregel, som jo bevares i Lovforslaget, at Raadigheden over Fællesboet tilkommer Manden alene, er baade principielt og praktisk fuldt foreneligt med, at denne Raadighed over det fælles, naar Manden bliver umyndig, gaar over til Hustruen. Nu er der ganske vist Tilfælde, hvor Manden trods sin Udygtighed og Mangel paa Evne til at bestyre det økonomiske dog har et saadant Herredømme over Hustruen, at hun vanskelig kan gøre nogen selvstændig Vilje gældende, vanskelig kan styre selvstændig uden at have en Støtte med sig, og i saadanne Tilfælde skulde denne heller ikke unddrages Hustruen. Hun skulde, hvis hun vilde det, kunne have en Medbestyrer i en beskikket Værge, men i de Tilfælde, hvor den fuldmyndige Hustru ikke ønsker, at nogen fremmed skal indblandes i deres Forhold, mener jeg, at hun skal være fri for dette Tillæg til sine Ulykker. — Dette Spørgsmaal hænger noget sammen med en Bestemmelse i § 10 om, at Ægtemanden kan beskikkes som Værge for Hustruen. Der sigtes i § 10 vistnok nærmest til de Tilfælde, hvor Hustruen enten er umyndig eller mindreaarig, men den omfatter dog aabenbart ogsaa de Tilfælde, hvor hun bliver erklæret umyndig. Nu, da der tillægges hende Myndighed, er jo det Tilfælde ingenlunde udelukket, at hun bliver umyndiggjort. Naar hun da bliver umyndiggjort, vil Manden kunne blive beskikket til hendes Værge. Der er kun gjort den Be-

grænsning deraf, at naar han er interesseret i den Retshandel, der skal afsluttes, skal for et saadant Tilfælde en anden beskikkes. Dette forekommer mig ikke at være ganske fyldestgørende eller i alt Fald ikke klart at betegne det, som burde være Tilfældet. Tager man nemlig de Tilfælde, hvor der er Særeje, hvor Hustruen har Særeje og Manden har Særeje, og Hustruen saa er sjælelig syg, og Manden bliver sat til hendes Værge, saa er han jo som Værge for den umyndiggjorte suveræn Bestyrer ogsaa af hendes Særeje, medmindre Undtagelsesbestemmelser udelukke ham derfra. Udtrykket: Retshandler, hvori han er interesseret, giver ikke nogen meget fast Begrænsning. Der er jo det ganske simple Tilfælde, at Renter skulle hæves af en Kapital, eller Dele af en Kapital skulle optages. Der er det vanskeligt at sige, om han er interesseret i en saadan Hævning, eller han ikke er det. Det burde vistnok udtrykkelig siges, at hvor Hustruen har Særeje og bliver umyndiggjort, skal Manden ikke være hendes Værge i Henseende til hendes Særeje. Paa disse Punkter kunde man vist uden Vanskelighed finde og maaske blive enig om mere fyldestgørende Bestemmelser. Hvad derimod det meget store Problem angaar, som blev berørt af de to foregaaende Talere, om en Begrænsning af det Omfang, hvori Manden ved Kautionsforpligtelser maa forpligte det fælles, da er jeg tilbøjelig til at være enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 6te Valgkreds, ikke blot fordi det er saa stor en Afgang fra de tilvante Retsbegreber, men fordi det vilde gøre saa dybt ind i praktiske Forretningsforhold. Naar en Bank skal diskontere en Veksel, som indgaar til den, vilde det være ganske upraktisk, om Banken skulde paase, om Endossenterne, for saa vidt de vare gifte, havde forpligtet sig ud over Halvdelen af deres og deres Hustruers fælles Bo. Det vilde gøre saa dybt ind i Forretningsforhold paa en lidet praktisk Maade, at en saadan Forandring vilde heller ikke jeg tilraade. Derimod tror jeg at man i de foran berørte særlige Tilfælde uden Skade kunde værne Hustruen noget bedre, end de paagældende Bestemmelser her i Lovforslaget gøre det.

Formanden (Sofus Høgsbro): Der er endnu 4 Medlemmer, som have begæret Ordet om denne Sag, og jeg skal derfor slutte Mødet.

Næste Møde holdes i Morgen Kl. 1, og Dagsordenen er da: